

Gazze'de Ateşkes, Ekim 2025

Neredeyse tam iki yıl sonra, Uluslararası Af Örgütü, Sınır Tanımayan Doktorlar, Uluslararası Soykırım Araştırmacıları Birliği ve Birleşmiş Milletler soruşturma heyeti tarafından oybirliğiyle **soykırım** olarak tanımlanan süreç nihayet sona erdi - ya da en azından geçici bir duraklamaya ulaştı.

Ateşkes Şartları

6 Ekim 2025'te ilan edilen ateşkes, diplomatik çevrelerde "kırılgan", "belirsiz" ve "şartlı" olarak tanımlanıyor. Ancak bu tanımlamalar yalnızca yüzeyi yansıtır. Şartların kendisi, sahada yıkıcı bir güç asimetrisini, katlanılan acıların derinliğini ve neredeyse iki yıl boyunca temel uluslararası normların sistematik olarak ihlal edilme derecesini ortaya koyuyor.

Rehine Takası

Ateşkesin en göze çarpan kısmı, mahkum ve tutukluların takasıdır: **Hamas, elinde tuttuğu kalan 20 İsraili rehineyi** - 2023 Ekim'inde veya sonrasında yaşanan tırmanış sırasında yakalanan siviller ve askerler - serbest bırakmak zorunda; karşılığında İsrail tarafından tutulan **1.950 Filistinli tutuklu** serbest bırakılacak. Bunlar arasında **250 mahkum** ve **1.700 idari tutuklu** olarak sınıflandırılan kişiler bulunuyor - yani suçlama, yargılama veya mahkumiyet olmaksızın hapsedilen insanlar.

İdari tutuklama, uzun süredir uluslararası hukuk gözlemcileri tarafından kınanmakta olup, İsrail'in Filistinlileri askeri yasalar altında süresiz olarak tutmasına olanak tanır. Serbest bırakılacak olanların çoğu, **hukuki temsile erişim olmadan** tutuldu, genellikle **gizli kanıtlara** dayanılarak, bu kanıtlar hem tutuklulardan hem de avukatlarından gizlendi. Diğerleri, neredeyse %100 mahkumiyet oranıyla işleyen ve uluslararası hukuka göre asgari adil yargılama standartlarını ihlal ettiği için eleştirilen **İsrail askeri mahkemelerinde** mahkum edildi.

Belki de en korkunç olanı, bu kişilerin tutulduğu koşullardır. Savaş boyunca, özellikle son bir yılda, birden fazla insan hakları örgütünden gelen güvenilir raporlar, **Filistinli tutuklulara yönelik insanlık dışı, aşağılayıcı ve sıklıkla şiddet içeren muameleleri** İsrail hapishanelerinde ve gözaltı merkezlerinde belgeledi. Bunlar arasında **açlık, tıbbi bakımın reddi, dayak, cinsel aşağılamalar, uzun süre stres pozisyonlarında tutulma** ve bazı durumlarda **tecavüz** yer alıyor. Birkaç tutuklu şüpheli koşullarda gözaltında öldü. Bu iddiaların hiçbirisi İsrail makamları tarafından bağımsız olarak soruşturulmadı.

Bu takas, kısmi bir serbest bırakma olsa da, diplomatik bir jestten daha fazlasıdır. Bu, işgalin mekanizmalarına, Filistin varlığının sistematik olarak suç sayılmasına ve haklar olmadan sınırsız gözaltının normalleştirilmesine bir pencere açar.

İnsani Yardım: Günde 600 Kamyon

Ateşkes şartlarına göre, **İsrail, Gazze'ye her gün 600 insani yardım kamyonunun girişine izin vermeyi kabul etti** - bu sayı, 2023 savaşımdan önceki seviyelere kıyasla hâlâ çok düşük, ancak son aylarda izin verilen miktardan çok daha fazla. Ateşkesteden önce, bazı günler 20 kamyonmdan az giriş yapıyordu, açlık ve yaygın hastalıklara rağmen.

Bu taahhüt, kağıt üzerinde ilerleme gibi görünebilir. Ancak aynı zamanda **sessiz bir suç itirafıdır**. Neredeyse iki yıl boyunca İsrail, felaket niteliğindeki insani duruma rağmen Gazze'ye yardımı - gıda, su, ilaç, yakıt ve yeniden inşa malzemeleri - sistematik olarak engelledi. Bu engelleme, ihtiyaç sahibi sivillere insani yardımın serbest geçişini gerektiren **uluslararası teamül hukuku**, özellikle **Kural 55'i** ihlal etti. Ayrıca, işgalci güçleri sivil nüfusun hayatta kalmasını sağlama ve temel ihtiyaçları karşılayamaz veya karşılamak istemezlerse yardım çabalarına izin verme yükümlülüğü getiren **Dördüncü Cenevre Sözleşmesi'nin 55 ve 59. maddelerini** de ihlal etti.

Dahası, 2024 yılında **Uluslararası Adalet Divanı geçici önlemler** yayınlayarak İsrail'e soykırım eylemlerini önlemesini ve insani yardımın serbestçe akışını sağlamasını emretti. Bu önlemler görmezden gelindi.

Şimdi, baskı altında, İsrail'in yardım şartlarını kabul etmesi cömertlik değil - **geç kalınmış bir uyumdur**, hukuka aykırı olarak görmezden gelinen yükümlülüklerin yerine getirilmesidir. Ve kamyon sayısındaki artışa rağmen, **engelsiz erişim, yardım çalışanlarının güvenliği veya nüfusun %80'inden fazlasının yerinden edildiği, çoğunun barınak veya sanitasyon olmadan yaşadığı bir bölgede adil dağıtım garantisi yoktur**.

Askeri Yeniden Konumlandırma: Gazze %53 Küçüldü

Ateşkes anlaşmasının üçüncü ayağı, İsrail silahlı kuvvetlerinin yeniden konumlandırılmasıyla ilgilidir. **İsrail Savunma Kuvvetleri (IDF), sözde "sarı hat" adı verilen bir geçici sınıra çekilecek**, bu sınır **Gazze'nin %53'ünü devam eden doğrudan İsrail askeri işgali altında** tutuyor. Bu, Gazze'nin işlevsel, yaşanabilir alanını **orijinal alanının %47'sine** etkili bir şekilde indirger - devasa sonuçları olan bir gerçeklik.

Bu önlem, birçok gözlemcinin zaten uyardığı şeyi resmileştiriyor: bu savaş sadece cezalandırıcı değil, aynı zamanda bölgeseldi. İsrail'in yeniden işgal iddialarını resmi olarak reddetmesine rağmen, ateşkes haritası başka bir hikaye anlatıyor. İsrail kontrolü altında kalanlar arasında ana yol koridorları, stratejik su ve enerji altyapısı, tarım arazileri ve Gazze'nin kuzey bölgesinin büyük bir kısmı - şimdi yaşanmaz hale getirilmiş - bulunuyor.

Özünde, **Gazze parçalara ayrıldı**, sadece enkaz ve yerinden edilme ile değil, aynı zamanda askeri bölünme ile. Bir milyondan fazla insan şimdi Gazze'nin güneyindeki dar bir şeritte sıkışmış durumda, defalarca yerinden edilmiş, belki de asla geri dönemeyecekleri evlerinden koparılmış. Bu nedenle ateşkes, işgali tersine çevirmez - **onu pekiştirir**.

Küller Üzerine İnşa Edilmiş Bir Ateşkes

İşte şartlar bunlar. Acımasız, asimetrik ve karşılıklı anlaşmadan değil, çaresizlikten, baskıdan ve ezici küresel kınamadan doğmuş.

Bu şartlarda adalet yoktur - sadece hayatta kalma. Henüz hesap verebilirlik yok - sadece bir mola. Ve “ateşkes” dili, bu anlaşmanın yapıldığı koşulları gizler: yıkılmış bir bölgenin enkazı, hedef alınmış bir halkın travması ve yasal normların ve insan onurunun sistematik olarak yitirilmesi.

Bundan sonra ne olacağı - siyasi, hukuki, ahlaki olarak - dünyanın bu ateşkesi bir son mu yoksa bir başlangıç mı olarak gördüğüne bağlıdır.

Rahatsız Edici Bir Tarih

Her ateşkeste umut vardır. Silahların susacağı, sivillerin nihayet evlerine dönebileceği, çocukların moloz altında uyanma korkusu olmadan uyuyabileceği umudu. Ancak tarih - özellikle İsrail’in ateşkeslerle olan tarihi - bu umudu gerçekçilikle yumuşatır.

İsrail, **ateşkesleri ihlal etme veya baltalama** konusunda uzun ve iyi belgelenmiş bir geçmişe sahiptir - bazen saatler içinde, genellikle “önleyici” veya “savunmacı” olarak tanımlanan hesaplanmış askeri eylemlerle. Ateşkes ihlalleri bir çatışmanın tek bir tarafına özgü olmasa da, kayıtlar açıktır: **İsrail, imzaladığı veya arabuluculuk yaptığı anlaşmaları defalarca ihlal etti**, özellikle askeri veya siyasi uygunluk bunu gerektirdiğinde.

Kırılan Ateşkeslerin Zaman Çizelgesi

Yıl	Taraflar / Arabulucu	Ana Şartlar	Çöküş veya İhlal
1949	<i>Arap-İsrail Ateşkesi (BM)</i>	Düşmanlıkların sona ermesi; silahsızlandırılmış bölgeler	İsrail’in Suriye DMZ’sine saldırıları çatışmaları yeniden alevlendirdi.
1982	<i>ABD aracılığıyla Lübnan Ateşkesi</i>	FKÖ’nün çekilmesi; ABD sivil garantileri	Sabra ve Şatila Katliamı (2.000–3.500 ölü) İsrail’in Falanjistlere izin vermesinden sonra.
2008	<i>Mısır aracılığıyla Hamas-İsrail Ateşkesi</i>	Karşılıklı sakinlik; ablukanın hafifletilmesi	4 Kasım 2008’de ihlal edildi IDF’nin Gazze’deki tünele saldırısıyla; çatışma hemen tırmandı.
2012	<i>Mısır aracılığıyla Ateşkes (Savunma Sütunu)</i>	Saldırıların durdurulması; ablukada rahatlama	Abluka devam etti; birkaç ay içinde periyodik ihlaller yeniden başladı.
2014	<i>Gazze Savaşı sırasında insani ateşkesler</i>	Günlük ateşkesler	Saatler içinde çöktü; her iki taraftan saldırılar yeniden başladı.
2021	<i>“Duvarların Muhafızı” sonrası Ateşkes</i>	Mısır/ABD aracılığıyla	İsrail hava saldırıları haftalar sonra yeniden başladı.
Kasım 2023	<i>Geçici Gazze Ateşkesi</i>	Rehine-mahkum takası	1 Aralık 2023’te sona erdi; bombardıman ertesi gün yeniden

Yıl	Taraflar / Arabulucu	Ana Şartlar	Çöküş veya İhlal
Kasım 2024	İsrail-Hizbullah Ateşkesi	ABD aracılığıyla 13 maddelik anlaşma	başladı. İsrail'in Güney Lübnan'daki hava saldırıları 2025'e kadar devam etti.
2025 Ortası	İsrail-Suriye gerilim azaltma	Güney Suriye'de yerel ateşkes	Ateşkese rağmen, İsrail'in Şam ve Süveyda'daki saldırıları devam etti.
Ekim 2025	Mevcut Gazze Ateşkesi	ABD'nin üç aşamalı çerçevesi	Uygulama belirsiz; Gazze'nin büyük bölümleri hâlâ işgal altında ve yardım sınırlı.

İhlal Kalıpları

Neredeyse her durumda, ateşkesin çöküşü bir **gerekçe anlatısı**yla takip edilir: etkisiz hale getirilmiş bir tehdit, yok edilmiş bir tünel, durdurulmuş bir roket. Bu gerekçeler nadiren incelenmeye dayanır ve genellikle **stratejik olarak zamanlanmış** gibi görünür, iç siyasi değişiklikler veya uluslararası olaylarla uyumlu hale getirilir. Örneğin, **Kasım 2008 ateşkesi**, ABD seçimlerinin sona ermesiyle tam olarak İsrail'in bir baskınıyla ihlal edildi - muhtemelen ABD dış politikasında beklenen değişiklikleri önlemek için. **2023 ateşkesi**, kısa vadeli faydasının tükenmesiyle çöktü.

Açıkça insani korumaya odaklanan anlaşmalarda bile - örneğin **2014 ve 2021 ateşkesleri** - İsrail operasyonları, sivil nüfusun güvenlik ve huzur hakkına az dikkat edilerek yeniden başladı.

2025 ateşkesi, daha kapsamlı olarak tanıtılsa da, zaten yapısal zayıflık belirtileri gösteriyor. **Yardım hâlâ sınırlı**, Gazze içindeki hareket sıkı bir şekilde kontrol ediliyor ve **IDF kara birlikleri şeridin büyük bölümlerinden tamamen çekilmedi**. İsraili liderler, bu ateşkesi alenen "taktiksel bir duraklama" olarak nitelendirdi, barışa doğru bir adım değil - bu düzenlemenin geçici ve değiştirilebilir doğasını ele veren bir dil.

Uluslararası Hukuk, Seçici Uyum

İsrail'in ateşkesleri neredeyse cezasız bir şekilde ihlal etme yeteneği, **uluslararası toplumun anlamlı hesap verebilirlik eksikliği** tarafından mümkün kılınmıştır. Ateşkes anlaşmaları genellikle uluslararası hukukun diline dayansa da, uygulama nadirdir. BM kınamaları vetolarla engellenir. Uluslararası Ceza Mahkemesi'nin soruşturmaları ertelenir veya engellenir. Ve etkili Batı devletleri - özellikle ABD - tarihsel olarak İsrail'i sonuçlardan korudu.

Bu kalıp, sadece Filistinlilerin ateşkeslere olan güvenini değil, aynı zamanda uluslararası hukukun kendi güvenilirliğini de aşındırır. İhlaller rutin hale geldiğinde ve cezasız kaldığında, ateşkesler barıştan çok **stratejik bir yeniden kalibrasyon** haline gelir - bir sonraki saldırıdan önceki geçici duraklamalar.

Sabra ve Şatila'nın Yankıları

Ekim 2025 ateşkesinin şartları kapsamlı olmaktan çok uzaktır. Rehine takası, sınırlı insani erişim ve kısmi askeri yeniden konumlandırma gibi acil konuları ele alsalar da, tehdit edici boşluklar da bırakıyorlar. En rahatsız edici olanlardan biri, Hamas savaşçılarının gelecekteki müzakere aşamalarında **silahsızlandırılması veya Gazze'yi terk etmesi** şeklindeki **çözülmemiş taleptir**.

Kağıt üzerinde bu, "silahsızlandırma" yolunda bir adım gibi görünebilir. Ancak pratikte, korkunç bir tarihi ağırlık taşır - **Beyrut, 1982**'de yankılanan bir ağırlık.

O yılın yazında, İsrail'in Lübnan işgali sırasında, İsrail ile Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) arasında **ABD aracılığıyla bir ateşkes** sağlandı. Temel vaat: **FKÖ savaşçıları Batı Beyrut'u terk edecek** ve karşılığında **Filistin mülteci kamplarındaki sivillerin güvenliği garanti edilecekti**. ABD garantileri altında, FKÖ'nün çekilmesini denetlemek için uluslararası güçler geldi. Ancak Eylül ayına kadar bu güçler erken ayrıldı - görevlerini tam olarak yerine getirmeden.

Bunu izleyen olaylar, modern Ortadoğu tarihinin en karanlık lekelerinden biri olmaya devam ediyor.

Eylül 1982'de, **İsrail güçleri Batı Beyrut'taki Sabra ve Şatila mülteci kamplarını kuşattı**. Ardından, **üç gün boyunca**, İsrail komutanları **Lübnan Hristiyan Falanjist milislerin kamplara girmesine izin verdi**. Mezhepsel intikamla motive edilen ve cezasızlıkla cesaretlendirilen milisler, **2.000 ila 3.500 Filistinli ve Lübnanlı sivil katletti** - büyük çoğunluğu kadınlar, çocuklar ve yaşlı erkeklerdi. Dünya, cesetlerin yığıldığını korkuyla izledi.

İsrail'in kendi **Kahan Komisyonu**, 1983'te kamuoyu baskısı altında toplanarak, **İsrail Savunma Kuvvetlerinin katliamdan dolayı olarak sorumlu olduğunu** sonucuna vardı. O dönemin Savunma Bakanı Ariel Şaron, kan dökülmesini önlemediği için "kişisel olarak sorumlu" bulundu. Görevinden istifa etti ancak İsrail siyasetinde güçlü bir figür olarak kaldı. **BM Genel Kurulu** daha ileri giderek katliamı **soykırım eylemi** olarak nitelendirdi - bu terim onyıllar boyunca yankılandı.

Sabra ve Şatila'nın gölgesi bugün Gazze'nin üzerinde ağır bir şekilde duruyor. Mevcut ateşkesin **örtük ima ettiği** - savaşçıların sivillerin korunması karşılığında ayrılması gerektiği - **1982'nin sahte garantilerini yansıtır**. O zaman, şimdi olduğu gibi, silahlı direnişin çekilmesi barışa giden bir yol olarak sunuldu. Ancak tarih, **direniş gittiğinde ve uluslararası gözlemciler ayrıldığında, geride kalanların en çok acı çektiğini** göstermiştir.

Risk teorik değil. Neredeyse tamamen sivillerden arındırılmış ve "güvenli bölge" ilan edilmiş Kuzey Gazze'de toplu mezarlar bulundu. Yardım çalışanları ve gazeteciler, **infaz tarzı cinayetlerin izlerini, işkence izlerini ve bazı durumlarda kurtarılmasına izin verilmeyen çökmüş binaların altında gömülü bütün aileleri** belgeledi. Bunlar izole olaylar değil - potansiyel öncülerdir.

Eğer ateşkesin gelecekteki aşamaları, **sağlam uluslararası koruma olmadan Hamas'ın çekilmesini veya silahsızlandırılmasını** içerirse, **tarih tam olarak ne olabileceğini bize**

uyarır.

Sabra ve Şatila katliamı sadece uzak bir trajedi değildir. Bu bir **emsaldir** - askeri güçlerin güç boşluklarından yararlandığı, sivillerin korumadan yoksun bırakıldığı ve dünyanın "görev tamamlandı" dedikten sonra sırtını döndüğü durumda neler olabileceğinin bir taslağıdır.

1982 Beyrut'undan yankılar şimdi 2025 Gazze'sinde çınlıyor. Soru şu: Gerçekten dinleyen var mı - ve bu sefer sonuç önlenebilir mi?

İsrail Medyasında Uyumsuzluk

Uluslararası manşetler Ekim 2025 ateşkesini çok beklenen bir atılım olarak överken, **İsrail içinde tamamen farklı bir anlatı şekillendi** - özellikle İbranice medyada. Yabancı muhabirler diplomasiden, gerilim azaltımından ve insani açılımlardan bahsederken, **İsrail medyasının çoğu "ateşkes" kelimesini tamamen kullanmaktan kaçındı.**

Bunun yerine, hakim çerçeve daha dar, işlem odaklıydı: **rehine takası anlaşması**, siyasi veya askeri bir gerilim azaltımı değil. Bu ayrım sadece anlamsal değil. İsrail'in sınırları dışında savaşın nasıl algılandığı ile içinde nasıl çerçevelendiği, savunulduğu ve belki de uzatıldığı arasında daha derin bir ideolojik ve stratejik uyumsuzluğu yansıtır.

Algı Yönetimi: Ateşkes mi, Teslimiyet mi?

İsrail içinde "ateşkes" ilan edilmesi, **aktif askeri operasyonların sona ermesi**, bombardımanlarda bir duraklama ve belki de - bazıları için düşünülemez - **Hamas'a taviz verilmesi** anlamına gelirdi. İki yıldan fazla bir süredir İsrail hükümeti, ordusu ve medya sistemi halka Gazze'de **tam zaferin** tek kabul edilebilir sonuç olduğunu söylüyordu. Belirtilen hedefler arasında **Hamas'ın tamamen yok edilmesi**, **Gazze'nin kalıcı olarak silahsızlandırılması** ve birkaç bakanın sözleriyle **Gazze nüfusunun "gönüllü transferi" veya "kaldırılması"** yer alıyordu.

Şimdi ateşkesi kabul etmek, bu anlatıya ters düşmek anlamına gelirdi. Bu, halkı **savaşın tam bir zaferle sonuçlanmadığı** gerçeğiyle yüzleşmeye zorlardı - ezici askeri güce rağmen **Hamas'ın kısmen sağlam kaldığı**, **Gazze'nin kısmen hâlâ ayakta olduğu** ve en önemlisi, **Filistinlilerin kaldığı** gerçeğiyle.

Anlaşmayı yalnızca bir **rehine takası** olarak sunarak, İsrailli yetkililer ve medya stratejik bir güç pozisyonunu koruyor. Bu, halka **bunun barış değil, uzlaşma değil - sadece İsrailli esirleri eve getirmek için taktiksel bir hamle** olduğunu söylemelerine olanak tanır.

Önceki Söylemlerle Çelişkiler

Bu söylemsel uyumsuzluk, özellikle savaş sırasındaki önde gelen İsrailli figürlerin açıklamalarıyla karşılaştırıldığında belirgindir. Birçok hükümet bakanı, koalisyon üyeleri ve etkili yorumcular açıkça **Gazze'nin etnik temizliğini** savundular. Knesset konuşmalarında, sosyal medya paylaşımlarında ve görüş yazılarında Gazze'nin geleceği yeniden inşa

açısından değil, **yeniden geliştirme** açısından tarif edildi - nüfusun kaldırılmasıyla İsrail yerleşimleri için hazır **“birinci sınıf sahil mülkü”** olarak.

Bazıları açıkça “Gazze’siz Gazze” hayali kurdu, bu proje kitlesel yerinden etme, kalıcı işgal ve sahil bölgesinden Filistin yaşamının ve tarihinin silinmesini içerecekti. Bunlar marjinal sesler değildi. Hükümet koalisyonundan geldiler, televizyon panellerinde yankılandılar ve genellikle ana akım söylemde itiraz edilmeden kaldılar.

Şimdi “ateşkes” veya “müzakere”den bahsetmek, **bu maksimalist vizyonlardan kamuya açık bir geri çekilme** anlamına gelir - siyasi gerçekliğe dönüşün kaçınılmaz olabileceğini kabul etmek. Bu, çok az liderin atmaya istekli olduğu bir adımdır.

Bu Stratejik Bir Duraklama mı - yoksa Politika Değişikliği mi?

Dolayısıyla temel soru, ateşkesin **gerçek bir yön değişikliği** mi yoksa sadece **geçici bir duraklama** mı olduğudur - rehineleri geri almak ve askeri operasyonları yeniden başlatmadan önce yeniden gruplandırmak için taktiksel bir sakinlik.

Birkaç gösterge ikincisini işaret ediyor. Kamuoyu açıklamalarında İsrail başbakanı ve savunma yetkilileri, ateşkesin **“şartlı ve geri alınabilir”** olduğunu tekrar tekrar vurguladı. Dil hâlâ savaşı: **“ Hamas anlaşmayı ihlal ederse Gazze’ye geri döneceğiz”** veya **“Bu kampanyanın sonu değil.”** Askeri sözcüler Kuzey Gazze’yi hâlâ “kapalı savaş bölgesi” olarak tanımlıyor ve IDF birlik rotasyonları, çekilme için belirlenen bölgelerde aktif kalmaya devam ediyor.

İsrail kamu alanında, savaşın sivil kayıpları, işgalin hukuki sonuçları veya Gazze’nin uzun vadeli siyasi geleceği üzerine anlamlı bir yansıma eksikliği, **bunun hâlâ bir hesaplaşma anı olmadığını** - bir yeniden kalibrasyon anı olduğunu gösteriyor.

İki Gerçeklik, Tek Savaş

Uluslararası arenalarda ateşkes, benzeri görülmemiş yıkımın ardından barışa gerekli bir adım, potansiyel bir dönüm noktası olarak övülüyor. Ancak İsrail içinde anlatı daha erken bir aşamada donmuş durumda: **savaş bir zorunluluk, Filistinliler bir tehdit ve barış teslimiyet olarak.**

Bu bölünmüş gerçeklik - yurtdışında diplomasi ve yurtiçinde inkâr - sonrası için derin sorular ortaya koyuyor. Ateşkes, imzacılardan yarısı onu adlandırmayı reddederken hayatta kalabilir mi? Rehineler, öncelikle neden esir alındıklarıyla yüzleşmeden takas edilebilir mi? Ve en önemlisi, **sınırın ötesindeki insanları yok etmeye yönelik baskın siyasi proje devam ederken barış koşulları ortaya çıkabilir mi?**

Zaman gösterecek ki, İsrail liderliği gerçekten yönünü değiştirdi mi - yoksa bu ateşkes, önceki birçokları gibi, sadece **bir sonraki yıkım turundan önceki bir duraklama mıdır.**

Gazze Halkına

Umarım. Dilerim. Ateşkesin sürmesini dilerim.

Ama hayatımı buna bahse girmedim - siz de girmemelisiniz.

Ailelerinize yeniden bir araya gelin. Mümkünse kutlayın. Bunu ve daha fazlasını hak ettiniz. Ama tetikte olun. Yiyecek ve su stoklarınızı yenileyin. Çocuklarınızın her Şey yeniden başlarsa nereye gideceklerini bildiğinden emin olun. Kendinizin bildiğinden emin olun.

Çünkü tarih bize bir Şey öğrettiyse, o da bu sessizliklerin genellikle fırtınanın gözü olduğudur - sonu değil.

Sınırlar açılırsa ve gitmek isterseniz, hazır olun. Kalmayı seçerseniz, hazır olun. Ateşkes yarın, gelecek hafta, gelecek ay çökebilir. Yeniden yerinden edilebilirsiniz. Yeniden kaçmak zorunda kalabilirsiniz.

Ve bunu söylüyorum çünkü doğru olmasını istediğimden değil - olabileceğİ için. Çünkü daha önce oldu.

İsrail'in kazandığını görmekten nefret ederdim. Evlerinizin ve anılarınızın son parçalarını yerle bir ettiklerini, hayatlarınızı sildiklerini ve buna "yeniden geliştirme" dediklerini görmekten nefret ederdim. Ama hayatlarınız herhangi bir toprak parçasından daha değerli. **Siz** daha değerlisiniz.

Hayatta kalmak için ne yapmanız gerekiyorsa yapın. Hayatta kalma sizin için ne anlama geliyorsa, onu yapın.

Çünkü Gazze sadece coğrafiya değil. Sadece kum ve deniz değil. Gazze sizsiniz. Ve siz yaşadığınız sürece, Gazze yaşıyor.

Hayatta kalın.

Uluslararası Topluma

Şimdi sırtınızı dönmeyin. Barış ilan edip devam etmeyin. Ortadoğuy'u - bir kez daha - İsrail ve ABD'ye istediklerini yapmaları için bırakmayın.

Gazze'deki ateşkes, ne kadar kırılgan ve sınırlı olsa da, kendi kendine gerçekleşmedi. Baskıyla ortaya çıktı - protestolar, öfke ve görmezden gelinemeyecek kadar kesin kanıtlarla. Bu baskı azalmamalı. Adalet sağlanana kadar.

Gözlerinizi Gazze'de tutun.

Kulaklarınızı Filistin'de tutun.

İşgal sona ermedi. İsrail askerleri hâlâ Kuzey Gazze'yi, sınırlarını, hava sahasını, yardımını, nüfus kaydını kontrol ediyor. Batı Şeria hâlâ abluka altında. Yerleşimler genişlemeye devam ediyor. Kontrol noktaları günlük hayatı boğmaya devam ediyor. İdari gözetiler, yargılama olmadan, adil bir süreç olmadan devam ediyor. Ve apartheid makinesi sağlam duruyor.

Bu ateşkesi sessizlik için bir bahane haline getirmeyin. Hükümetlerin bir tarafı işgali silahlandırmaya devam ederken diplomasiyi kutlamasına izin vermeyin.

Baskıyı her cephede sürdürün.

- **İsrail, Gazze ve Batı Şeria işgalini sona erdirene kadar, Uluslararası Adalet Divanı'nın emrettiği ve BM kararlarıyla defalarca teyit edildiği üzere.**
- **Bütün Filistinli rehinelere - yargılama, suçlama veya haklar olmadan tutulanlar - serbest bırakılana kadar.**
- **İki devletli çözüm sadece bir slogan olmaktan çıkıp, sınırlar, haklar ve egemenlik temelinde gerçek, uygulanabilir bir gerçeklik olana kadar.**
- **İsraili liderler - ve İsrail'in kendisi - hukukun önüne getirilene kadar, Uluslararası Ceza Mahkemesi ve Uluslararası Adalet Divanı'nda, ağır suçlar işleyen diğer devletler gibi sorumlu tutulana kadar.**

Adalet olmadan barış olamaz. Hesap verebilirlik olmadan adalet olamaz. Ve dünya şimdi izlemeyi bırakırsa, ikisi de olmayacak.

Gazze halkı bir haber döngüsü değil. Alınıp bırakılacak bir dava değil. Uluslararası sessizliğin, cezasızlığın ve seçici öfkenin sonuçlarıyla yaşıyorlar.

Bu sessizlik burada bitsin.

Sonuç - Bir Duraklama mı, Son mu?

Bu ateşkes bir son gibi hissettirebilir. Bombalar durdu - şimdilik. Manşetler değişiyor. Yardım damla damla gelmeye başladı. Bazı aileler yeniden bir araya geldi. Bazı çocuklar geceyi uyuyarak geçirdi.

Ama Gazze için, Filistin için bu bir son değil. Bu bir duraklama. Hayatta kalma ile yeni bir şiddetin olasılığı arasında asılı kalan kırılma, geçici bir an.

Çok fazla şey çözülmemiş durumda. Havadaki yalanlar hâlâ asılı: işgalin var olmadığı, Gazze'nin asla "özgür" olduğu, binlerce sivilin ölümünün bir şekilde kendini savunma olduğu. Dünya korkuyu gerçek zamanlı olarak izledi - hastanelerin yıkıldığını, gazetecilerin öldürüldüğünü, bütün mahallelerin silindiğini gördü - ve yine de bunu ne olduğuyla adlandırmak için çabaladı.

Ama isimler önemlidir. Tarih önemlidir. Ve gerçek şu: son iki yılda Gazze'de olanlar, eşitler arasında bir savaş değildi. Bu bir "çatışma" değildi. Bu, hapsedilmiş bir sivil nüfusa karşı **sistemik, devam eden bir kampanyaydı ve soykırım olarak adlandırıldı** - sadece aktivistler tarafından değil, **doktorlar, akademisyenler, BM araştırmacıları ve Uluslararası Adalet Divanı** tarafından.

Bu ateşkes, gerekli olsa da, bir çözüm değil. Yapılanları geri almaz. Ölümleri geri getirmez. Ablukayı sona erdirmez. Evleri, güvenliği veya egemenliği geri getirmez. Filistin'i özgürleştirmez.

İleriye giden tek yol **adalettir** - gerçek, uluslararası, uygulanabilir adalet. Bu, yargılamalar anlamına gelir. Bu, tazminat anlamına gelir. Bu, işgalin sona ermesi anlamına gelir, sadece

sözlerle değil, eylemlerle. Bu, İsrail'in cezasızlığını çok uzun süredir mümkün kılan bir dünyadan siyasi irade ve siyasi risk anlamına gelir.

Eğer bu an bir dönüm noktası olacaksa, bu liderlerin aniden ahlaki seçmesiyle olmayacak. Bu, dünya çapında **milyonlarca insanın** izlemeyi bırakmayı reddetmesiyle olacak. Bağırmaı bırakmayı reddetmesiyle. Sessizliğı barış olarak kabul etmeyi reddetmesiyle.

Ekim 2025 ateşkesi bir gün bir şeyin başlangıcı olarak hatırlanabilir. Ya da bir sonraki katliamdan önceki bir duraklama olarak hatırlanabilir.

Seçim - bu kez - sadece İsrail'e ait değil. Hepimize ait.